

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿1﴾

سهرنجی سه تایی سورهتی ( ) .

سویند به پینوس و ئە ی که یونس (ئەم سویند خواردنه نیشانهی بهرخیی خویندن و زانستی یه لای خوای گه) .

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿2﴾

تو (ئە ی پیغمبەر صلی الله علیه) بههوی نازو نیعمهتی په ردگارتە (که هەلی بژاردوویت به ی خوئی) شیت نیت (کونه لاین) .

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿3﴾

(بهلکو) پاداشتیکی بی منەت بو تو نامادهیه (له سهرنهجامی کوششتدا له پیناوی گهیانندی پهیامی خوادا) .

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿4﴾

بهراستی تو خاوهنی رهوشت و خوویهکی زور جوان و پهسه وینهو مهز نیت .

فَسْتَبْصِرْ وَيُبْصِرُونَ ﴿5﴾

بینیت سهرنهجام چون ده (خوانهناسانیش) بینن چییان بهسه (له ئایندهیهکی نزیکدا) .

بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿6﴾

هه ها ده كهوئیت كه (سهلامی خوی لی بیت شیتته یان نه خوانهناسانه.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿7﴾

بهراستی په ردگارت خوی چاك دهزانیته، کی له ریباری نه لایداهو گو مپرا بووه، کییش ریباری هیدایهت و نیمانی گرتوته به (راسته لهگهل خودا).

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ﴿8﴾

تو هرگیز به قسهی نهوان مهکه که ریان به تو نیهو بهرنامهکهی تو به درو دهخهنه ...

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿9﴾

نهوانه ناواتهخوازن که تو له بیرو باوهرمهکی خوت دابهزیت، تا لهگهلتا ریکه (به ی خویان کیشت بکه).

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿10﴾

بهقسهی نهوان مهکه چونکه زور سویند دهخون، به حق و ناحه هه ها زور سووک و ریسوان...

هَمَّا زِ مَّشَاءِ بَنِمِيمٍ ﴿11﴾

نهوانهی که بهشوین عهیب و عاردا دهگهرین و دووزمانی که فیتته گیرن و حزریان له ناشووبه.

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿12﴾

زور دژی خیر و چاکه   ستریزی دهکهن و گونا ه
(پیلان دهگیرن).

عُتْلُ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمِ ﴿13﴾

لهههمان کاتدا نیسک تال و رهوشت ناشرین و ناکهس به چه
نادیارن....

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿14﴾

(ههریهکیکیان به   که ههندیک مال و سامان و کوری ههیه...)

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿15﴾

کاتیک که نایهتهکانی نیمه بهسه   خوینریته (بیباکانه) آیت:
نهمه داستانی پیشوهکانه، نهمه بهسههاتی دیرینه.

سَسَمُهُ عَلَى الْخُرطومِ ﴿16﴾

نیمه سههههجام لووتی داخ دهکهن و سهری لووتی ره   کهین.

إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿17﴾

نیمه (خهلکی توشی) بهلاو ناخوشی دهکهن، هه   نانی
باخهکهمان توش کرد، کاتیک که سویندیان خوارد بهیانی زوو بچن بو
چنینی.

وَلَا يَسْتَشْنُونَ ﴿18﴾

هیچی پیوه مههیلن.

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿19﴾

ئەوسا پەردگارت بەلایەکی بۆ باخەکه نارد لە کاتیکدا که ئەخە

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿20﴾

ئیتەر وەك چنراوی لێهات و هیچی پێوه نه ...

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿21﴾

بەیانێ زوو یەکتریان بانگ کرد...

أَنْ اَعْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ﴿22﴾

بابچین بۆ سەر باخ و بیستانەکهمان ئەگەر بریارە بیچنین.

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿23﴾

ئە رچوون بە نەینێ و بە هیواشی دەروشتن، بە چپە قسەیان دەکرد (تا پێیان نه) ...

أَنْ لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿24﴾

یانوت: نابیت ئەمڕۆ هەزاران پێمان بزانی و ڕوو بکەنه باخەکه

وَعَدُوا عَلَيَّ حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴿25﴾

بەیانێ زوو بۆی دەرچوون، وایان دەزانی که وانیویانە هە بەش بکە .

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ﴿26﴾

کاتیک که گەشتنه باخە وێرانەکه وتیان: (نیه) ئێمه ون بووین و ڕێمان هەله کردوو.

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿27﴾

(دوای نه ی که دلنیا بوون پریان لی تیکنه ، وتیان:) بهلکو
(بههوی بریاری نادرست و نابهجیبانه) بیبیش کراوین.

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿28﴾

نجیهکهایان ووتی: پیم نهوتن که حق وایه تهسبیحات و ستایشی خوا
بکهین و سوپاسگوزار بین!؟

قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿29﴾

ئهوسا هموو وتیان: تهسبیحات و ستایش شایستهی په ردگارمانه
بهراستی ئیمه ستهمکارن بووین.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿30﴾

ئهوسا پروویان کرده یه ستیان کرده و مه کردن و سه نشتی
یهکتر.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿31﴾

وتیان: هاوار بو ئیمه، بهراستی ئیمه پیاو خراب و له
بووین (کهی نه راسته بهخششی خوا هر بو خومان بییت)!!

عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا حَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿32﴾

وارین که په ردگارمان لهم باخه باشرمان پی ببه. (ئیمه
ئیتر تهمی بووین، وه رس و ناموژگاریمان وه) ئیتر ئیمه به
هیوای رهزامندیی خوا ههول ده ین و به هیوای بهخششی ئهوین.

كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿33﴾

ئابه يه سهنگينترو سه سزاو نازارى قيامه
سهنگينترو سه نهگه (خهلكى) بزائن و تيبگه .

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿34﴾

بهپرستى بو خواناس و پاريزكاران باخهكانى بهههشتى پر له
نيعمهت لهلاى په ردگار يان نامادهيه.

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿35﴾

ئايا پرهوايه پاداشتى موسولمانان وهك تاوانبارو تاوانكاران بيت؟!

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿36﴾

ئه چيتانه؟ چون حوكم و بريارى نارهواى وا ده كه !!

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿37﴾

ئايا كتبيبيكى ئاسمانيتان بو هاتووه، تيايدا بخوينن؟!

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿38﴾

تا هرچى ئيوه بتانهويت به زوى خوتان هلى بزيړا !

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْعَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿39﴾

ئايا مهگه ئيمه سويندمان بو خواردوون كه تا روژى قيامه
(هركارىك ئيوه نهجامى ده ن چاك و پهسه) !

سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿40﴾

پرسيار يان لى بكه بزانه كميان پرو پاگه ي وا دهكات!!

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءَ فليَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿41﴾

ئایا ئەمانە شەریک و هاوبەشیان هەیە (تا کاریان بۆ ئاسان بکە) کوان؟
با بیان هینن ئەگەر راست دەکە

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿42﴾

رۆژێک دیت (تەنگانە ی گە پیش دیت و) کریت بە
(خووانە) کرین بۆ سوژدە بردن بۆ خوای گە ، بە
(پشتیان ناچەمیته) .

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿43﴾

(ئەوانە ئەو رۆژە) چاویان شوپره لیلی و خەجالەتی بە تەواوی
ماندووی کردوون، چونکە کاتی خۆی بانگ دەکران بۆ (نوێژکردن و)
بردن، لە کاتی کدا کە لەو پەری تەندروستی و سەر بەستیدا بوون
(بەلام گالتەبیان پێی دەهات) .

فَدَرَنِي وَمَنْ يُكْذِبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿44﴾

وازم لێ بینیە بۆ ئەوانە ی کە ئە بە درۆ دەخەنە و بروای
پیناکەن، ئیمە ئەوانە بۆ سەر ئەنجامی ناکامیان بە بە کیش دەکەین،
بێ ئە ی بەخوویان بزائن و هەستی پێ بکە .

وَأْمَلِي لَهُمْ إِنْ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿45﴾

(لە دنیادا) من مۆلەتیان دە م، بەلام هەرگیز لە رناچن و لە

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿46﴾

باشه، خو داواى كرى و پاداشتيان ليناكهيٽ، تا قهر زاربارى زور بين و
 نهٿوانن له ژيري ده !

﴿47﴾ اَمَّ عِنْدَهُمُ الْعَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ

ئاخو نهوانه غهيزانن و له نهينيهكان ئاگادارن، تا بو خويان شت
 ياداشت بكن و رووبهرووى ئيسلام بوه

﴿48﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ

ئهى پيغهمبهر صلى الله عليه وسلم تو خوړاگر به له بهر انبهر فسرمانى
 په ردگارته ، نهكهيت وهك هاوهل و خاوهنى نهههنگهكه بيت (كه
 يونس پيغهمبه ، بيزار بوو له قوممهكهى و بهجى هيشتن) له
 تنگانهى ناو سكى نهههنگهكهدا به خهفت و په يهكى زوره
 پارايه و لالايم ...

﴿49﴾ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ لُنُبَذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ

ئهگر رحمت و به يي په ردگارى فرياي نهكهوتايه هه
 له شته به مايه .

﴿50﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

بهلام په ردگارى هلى بزار دو خستيه ريزى چاكانه (دواى نه
 پهشيمان بوه).

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

﴿51﴾

(ئهى پيغهمبهر صلى الله عليه !! نهوانهى كه ر و كفرن
 بهجوريك ته كهن و خيسه كهن، هه ك بيانهوئيت به

تيله‌ی چاویان له‌ناوت‌بهرن، به‌تایبه‌ت کاتیک که گوئیان له‌ئایه‌ته‌کانی
لین: (ئه‌) یه‌) شیته‌.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿52﴾

له‌کاتیکدا قورئان‌ته‌ن‌ها بریتیه‌ له‌ یادخستنه‌ و بیدار‌خه‌ ی‌هه‌
خه‌لکی‌ئه‌م جیهان (ئه‌گه‌ر تیفکرن).